

1. JOHDANTO JA TAUSTAA

Yli kolme vuotta oli kulunut siitä, kun Kristus aloitti julkisen toimintansa. Hän kutsui seuraamaan itseään ne kaksitoista apostolia ja suuret joukot muitakin ihmisiä, jotka kuuntelivat ja uskoivat Häneen. Kauan odotettu Messias oli löytynyt! Tapahtui ihmeitä: sairaita parani, kuolleita herätettiin ja ilosanoma julistettiin köyhille ja rikkinäisille. Ruokaa jaettiin muutamasta leipäsestä ja kalasesta tuhansille ja taas tuhansille ihmisille! Oi, mikä ihana aika... kunnes ’suuremmat voimat’ tulivat ja pilasivat kaiken. Tiedämme, että **”ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimmäiset mieltivät, miten saisivat hänet (Jeesuksen) surmatuksi”**¹. Ja näyttikin siltä, että he keksivät ratkaisun. Synkät ajat saapuivat, kun pimeät murhanhimon, vallanhalun ja omankunnian synkät pilvet alkoivat kertyä vähän ennen Kristuksen viimeisiä päiviä ihmissydämiin, ylipappien ja kirjanoppineiden mieliin. Getsemanessa, kiirastorstain iltana Jeesuksen rakkaudentäyteiset silmät katsoivat kavaltajaansa ja hän sai kuulla: **”Ystäväni, mitä varten sinä tänne tulit?”** Ja luemme, että **”Silloin he tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni.”**² Yksi Jeesuksen lähimmäistä kavalsi Hänet. Nyt Jeesus oli sidottu. Häntä piestiin, lyötiin ja syljettiin. Pilkkua ja piikkikruunua Hän sai kantaa yhdessä ristinpuun kanssa, jolle Hänet sitten nauloin lyötiin. Kristuksen viaton veri vuoti ja ihmiset pilkkasivat. Pimeyden henkivallat ja pimeäsydämiset ihmiset riemuitsivat. Valo, joka Kristuksesta loisti, sammutettiin – tai ainakin näin luultiin, ja sitä pahuus riemuiten juhli. Golgatan ristille lyöty Vapahtaja huusi: **”Se on täytetty”, ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.**³

Ennen Kristuksen kuolemaa ilma pimeni, mutta syvempi pimeys valtasi opetuslasten mielet. He olivat hajallaan kuin surkeat lampaat. Yksi heistä oli kavaltanut Jeesuksen ja riippui pian narunkaulassa itsemurhan tehneenä. Toinen oli kiroten kieltänyt Vapahtajansa ja vieläpä kolme kertaa! Suuruus ja mahtipontisuus oli tyystin poissa. Oi, mikä synkkä ja pimeä maailma! Epätoivoista kyselyä, surua, murhetta ja sydäimestä kumpuavaa itkua. Jeesus oli kuollut! Hän on kuollut ja haudattu. Kuollut, näinkö kaikki se ihana aika Jeesuksen seurassa oli päättyvä? Joosef arimatialainen ja Nikodeemus ottivat ruumiin ristiltä, voitelivat ja laittoivat vasta kaiverrettuun hautaan. Raamattu sanoo, että osa Jeesusta seuranneista naisista **”katselivat, mihin hänet pantiin.”**⁴ Ylipapit ja fariseukset pyysivät Pilatukselta vartijat haudalle. Vartijat myönnettiinkin ja **”he menivät ja turvasivat haudan lukitsemalla kiven sinetillä ja asettamalla vartijat”**⁵. ’Siellä pysy!’ ajattelivat kait fariseukset ja ylipapit. Nyt he saattoivat nukkua tulevan yönä iloisin mielin ja rauhassa...

Toisin oli opetuslasten kohdalla. Maria Magdaleena, joka on tämän pääsiäisen evankeliumi tekstissä keskeisesti esillä, ei nukkunut kunnolla. Sapatti, juutalaisten pyhäpäivä, oli vietettävä rauhassa ja hiljaisuudessa. Haudallekaan ei voinut mennä. Hän ja muutamat muut naiset olivat valmistaneet voiteita⁶ ja aikoivat mennä heti kun mahdollista voitelemaan Jeesuksen ruumiin uudelleen⁷.

---

¹ Luuk. 19:47.

² Matt. 26:50.

³ Joh. 19:30.

⁴ Mark. 15:47.

⁵ Matt. 27:62-66.

⁶ Luuk. 23:56.

⁷ Mark. 16:1. (Ks. viite Jumalan Kansan Raamatussa [U. Saarnivaaaran käännös].)

2. PÄÄSIÄISAAMU

Varmastikin tunniti ja minuutit tuntuivat kuluvan hitaasti, kun Maria Magdaleena odotti aamunkoittoa, jotta pääsisi haudalle. Rakkaudesta palaen Jeesusta kohtaan ja surun sumentamana hän ei pohtinut, miten pääsisi vartijoiden ohitse eikä antanut tuon haudan edessä olevan suuren kivenkään estää rientämästä kohti hautaa. Raamattu rakkautta kuvatessaan sanoo: **”Sillä rakkaus on väkevä kuin kuolema, tuima kuin tuonela on sen kiivaus, sen hehku on tulen hehku, on Herran liekki.”**⁸ Tämä väkevä rakkaus on täydellistä ja puhdasta Vapahtajassamme, kun Hän antoi henkensä lampaidensa edestä, meidän syntisraukkojen pelastamiseksi. Mutta samaa Herran rakkauden tulta on meissäkin, koska Hänen rakkautensa meihin sytyttää meissäkin rakkauden Häneen! Johannes sanoo: **”Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.”**⁹

Maria lähti liikkeelle, niin kuin kuulumme, **”varhain, kun vielä oli pimeä”** (j. 1). Hän ei malttanut odottaa edes kunnolla auringonnousuun! Aurinko ehti kuitenkin jo alkaa nousemaan hänen saapuessaan haudalle yhdessä muiden naisten kanssa. Markus kertoo, että **”he tulivat haudalle ani varhain, auringon noustessa.”**¹⁰

Kun luemme evankelistojen kertomuksia pääsiäisaamun tapahtumista, saattaa pikaisesti luettuna näyttää, että ne ovat ristiriitaisia. Eivät ne sitä kuitenkaan ole. Pyhä Henki on nähnyt hyväksi tallentaa tapahtumat juuri niin kuin ne ovat kirjoitetut – ja Hän ei tee virheitä. Eri evankelistat kertovat saman uutisen vähän eri näkökulmista. Hiljaisen lauantain jälkeen hiljaisuus murtuu naisten saavuttua haudalle. Tästä alkaa tapahtumasarja, jossa niin naiset kuin muutkin opetuslapset juoksevat edestakaisin ja ihmettelevät, mitä oikein on tapahtunut. Pian he saavatkin taivaallisten todistajien ja itsensä Jeesuksen selityksen asialle.

Johannes ei erikseen mainitse muita Maria Magdaleenan kanssa olleita naisia, kun hän kirjoittaa: **”Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudan suulta”** (j. 1). Kun Maria näki haudan avatuksi ja kiven vieritetyksi pois haudan suulta, kerrotaan, että **”hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin luo ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: ”Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, mihin ovat hänet panneet”.**” (j. 2.) Näyttää siltä, että hän ei edes mennyt haudalle saakka, vaan kääntyi heti opetuslapsia tiedottamaan asiasta, kun näki kiven otetuksi pois. Johtopäätös oli ilmeisestikin: Kristuksen ruumis on varastettu. Kun Maria sanoi **”emmeä tiedä”**, hän käytti monikkoa, mikä viittaa siihen, ettei hän ollut yksin haudalla. Ne muut naiset, joista muissa evankeliumeissa on kerrottu enemmän jäivät haudalle Marian lähtiessä hakemaan apostoleja asiaa tutkimaan. Pietari ja **”se toinen opetuslapsi”** eli Johannes lähtivät haudalle lyhintä ja nopeinta tietä. Maria seurasi omalla vauhdillaan heidän perässään...

3. PIETARI JA JOHANNES HAUDALLA

”Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle. Ja he juoksivat molemmat yhdessä; mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä, nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle. Ja kun hän kurkisti sisään, näki hän käärinliinat siellä; kuitenkin hän ei mennyt sisälle.” (jj. 3-5.) Useita kertoja evankelistat mainitsevat käärinliinat. Johannes näki käärinliinat haudassa ja niin teki Pietarikin, kun hän pian Johanneksen perästä saapui haudalle: **”Niin Simon Pietarikin tuli hänen perässään ja meni sisälle hautaan ja näki käärinliinat siellä ja hikiliinan, joka oli ollut hänen päässään, ei pantuna yhteen käärinliinojen kanssa, vaan toiseen paikkaan erikseen kokoonkäärittynä.”** (jj. 6-7.) Miksi käärinliinat on mainittu erikseen niin monta kertaa? Jotkut ovat olettaneet, että mahdollisesti käärinliinat olivat Nikodeemuksen ja Joosefin käyttämien voiteiden vaikutuksesta jähmettyneet ja

⁸ Kork.v. 8:6.

⁹ 1. Joh. 4:19.

¹⁰ Mark. 16:2.

ne olisivat olleet kuin tyhjä kuori Jeesuksen ylösnousta¹¹. En tiedä, voimmeko tehdä varmuudella tällaista päätelmää. Olipa niin tai näin, niin kääriinliinat olivat haudassa, Jeesus ei! Haudanryöstöstä ei kuitenkaan ole kysymys. Ryöstäjät eivät ala laskostamaan liinoja ja miksi he riisuisivat ruhjotun ruumiin, jos kerran aikovat sen kantaa ulos? Ja tämä ryöstö-teoria kumoutuu kaiken muunkin Raamatun ilmoituksen perusteella. Voimme myös heittää romukoppaan sen hienoksi puetun harhaopin, että Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus olisi vain hengellinen ja ettei ole välttämätöntä tietää, onko Hän ruumiillisesti noussut kuolleista. Tällaiset saatanan kuiskutukset ovat surkeita totuuden peittämisyrityksiä.

Johannes muistelee ja kirjoittaa pääsiäisaamun tapahtumissa itsestään: **”Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi.”** (j. 8.) Mitä Johannes tarkoittaa sanoessaan ”ja uskoi”? Viittaako hän siihen, että nyt hän uskoi Jeesuksen ruumiin todellakin olleen poissa, vai siihen, että hänen sydämessään syttyi ylösnousemususko, vaikka järki ei vielä pysynytään perässä? En tiedä varmuudella. Eikä ole paikallaan, että alan saarnassa arvailemaan tai esittämään mielipiteitäni. Teksti on itsessään selvä, ja voin kerran kysyä Johannekselta, mitä hän tuolla ”uskoi” sanalla tässä yhteydessä tarkoitti. Hän jatkoi tuon sanottuaan: **”Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamattua, että hän oli kuolleista nouseva.”** (j. 9)

Muusta Raamatusta ja omastakin kokemuksesta tiedän kuitenkin, että sekin on mahdollista, että sydämessään uskoo ja sitoutuu Jumalan sanaan, vaikkei kaikki olisikaan ajatustasolla, järkitasolla ja systemaattisesti lajiteltuna omassa ajattelussa. Usko voittaa ja vangitsee ajatteluumme kuuliaisuuteen Jumalan sanalle. Paavali kirjoitti: **”Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle”**¹². Näin meidän tulee tehdä omassakin uskonelämässämme. Vaikkemme jotain ymmärrä, mutta Jumalan sana sen meille todistaa, me tahdomme sen uskoa! Tähän on hyvä Lutherin neuvo: *”meidän tulee lukea Jumalan sanaa peläten ja nöyrästi eikä koettaa selittää sitä omalla viisaudellamme. Tuskinpa mikään muu synti voi olla meille enemmän esteeksi ja vahingoksi kuin oma viisaus. Emme saa myöskään kohdella Jumalan sanaa kevytmielisesti. Jos tapaamme siellä ajatuksen, jota emme ymmärrä, niin meidän tulee nostaa hattua ja jatkaa lukemista. Jumalan sanaa ei saa pilkata eikä selittää inhimillisin keinoin, vaan se vaatii suurta vakavuutta, sitä täytyy kunnioittaa ja pitää arvossa. Jos tahdomme arvostella Jumalan sanaa oman mielemme mukaan, me petämme itsemme emmekä voi selviytyä. Sitä, joka vajoaa oman viisautensa suohon, ei siitä helposti auteta ylös.”*¹³ Raamatusta opimme myös, että sylilapsetkin voivat uskoa! Ja asettaapa Jeesus meille sen uskon asenteen esikuvaksikin, joka uskovalla lapsella on. Lapsi uskoo, vaikkei kaikkea ymmärräkään. Silti hän tahtoo oppia yhä paremmin tuntemaan Vapahtajaa, kuitenkin pysyen Vapahtajan armohoidossa eikä antaen oman viisauden ja ylpeyden nostaa itseänsä Jeesuksen opettajaksi.

4. KRISTUKSEN HAUTA ON TYHJÄ – TOIVOMME EI!

Päivän evankeliumiteksti päättyy jakeeseen 10: **”Niin opetuslapset menivät takaisin kotiinsa.”** Kristus on poissa haudasta. Maria Magdaleena itkee ja ihmettelee. Opetuslapset ovat ymmällään. Hauta on tyhjä. Tämä ”tyhjiys” onkin kaikkein ihanimman ilosanoman vakuus ja varma merkki! Jeesus ei jäänyt hautaansa, vaan nousi kuolleista. Pian asia oli ilmeinen Maria Magdaleenalle, joka kohtasi haudassa enkelit ja itse Vapahtajan! Pietari ja muutkin apostolit tapasivat Ylösnouseen Kristuksen samana iltana, Tuomaskin viikon kuluttua ylösnousemuksesta. Ylösnousemuksen historiallinen todistus oli ilmeinen. Paavalikin saattoi kirjoittaa vielä kymmeniä vuosia Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen ylösnousemuksen todistajista

¹¹ Stefan Gustavsson : Kristen på goda grunder – om sanning i en tid av tvivel. S. 118-119. Joh. 19:39 kertoo voiteita käytetyn noin sata naulaa; yksi naula on n. 327 g ja näin ollen sata naulaa on n. 30 kg! Samantapainen näkemys löytyy sivulta <http://www.ort.fi/paasiainen/ikoni/>.

¹² 2. Kor. 10:5.

¹³ Martti Luther : Matkaevästä. Sivu 115.

kirjoittaessaan: **”Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.”**¹⁴ Oli vaikea olla liberaaliteologi niin kauan kuin silminnäköisiä eli. Epäuskoisia silti riitti. Aina epäusko jonkin tekosyyntä keksii... Nyt kiistetään historiallinen todistusaineisto, mutta sinä päivänä kun Herra Jeesus saapuu kunniansaan ja kirkkaudessaan, on liberaalit teologiat ja epäuskon kylvö loppunut.

Paavalin todistus ylösnousemuksesta on ihana. Hän kirjoittaa, että Herramme Jeesus **”on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.”**¹⁵ Jeesus kantoi koko maailman synnit. Hän sai myös tuomion kaikista synneistä. Tästä syystä Hänen ylösnousemuksellaan on ratkaiseva merkitys meidän itse kunkin pelastukselle: Se todistaa, että Jumala on hyväksynyt Kristuksen uhrin ja sovitus on nyt tosiasia. Kaikki synnit ovat anteeksiannetut Kristuksen veressä.

Ylösnoussut Kristus ei ole kaukana meistä tänäänkään. Hän on täällä keskellämme, vaikkamme Häntä voikaan silmillämme nähdä. Kuitenkin Hän on täällä ja puhuu meille Sanansa kautta. Hän jakaa ruumiinsa ja verensä meille alttarin sakramentissa sekä vakuuttaa syntien anteeksiantamuksesta. Sanoin ja sakramentein Hän haluaa rakkaudessaan meitä hoitaa.

Jeesus Kristus on ylösnoussut! Hän elää ja hallitsee. Pian koittaa se päivä, jolloin me saamme nähdä rakkaan Vapahtajamme. Siihen asti suokoon Jumala sen armon, että saamme toinen toistamme rakkaudessa hoitaa evankeliumin sanalla ja kutsukaamme uusia ihmisiä tämän Ylösnouseen Vapahtajan seurassa kulkemaan, sillä vain Hänessä on iankaikkinen turva ja elämä. Jeesus sanoo: **”Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.”**¹⁶

Aamen!¹⁷

Vikaari, SLT, Vaasa

Jan-Erik Tiri

(teologinen tarkistus: pastori Juhani Viitala)

---

¹⁴ 1. Kor. 15:6.

¹⁵ Room. 4:25.

¹⁶ Joh. 11:25,26.

¹⁷ 1667 (miinus otsakkeet) sanaa.